

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Helenska republika s to tožbo predlaga razglasitev ničnosti sklepa Komisije z dne 7. decembra 2011, glede državnih pomoči C 3/2010 in nadomestil, ki jih je grška kmetijska zavarovalna organizacija (ELGA) izplačala v letih 2008 in 2009, objavljenim pod številko C(2011) 7260 konč.

Tožeča stranka s prvim tožbenim razlogom trdi, da je Evropska komisija napačno razlagala in uporabila člena 107(1) PDEU in 108 PDEU, v povezavi z določbami zakona št. 1790/1988 ⁽¹⁾, ki urejajo ELGA, ter napačno ugotovila dejansko stanje, ker naj bi bila vsa plačila v letu 2009 (415 019 452 EUR) prava nadomestila za škodo na področju kmetijske proizvodnje zaradi neugodnih klimatskih razmer v letih 2007 in 2008, ki jih je morala ELGA, kot posebni organ socialne varnosti *sui generis*, nadomestiti v okviru obveznega zavarovanja kmetijske proizvodnje.

Z drugim tožbenim razlogom tožeča stranka trdi, da je Evropska komisija pri presoji dejanskega stanja storila napako in bistveno kršila postopkovna pravila, ker je na podlagi napačne presoje dejanskega stanja in napačne in/ali nezadostne utemeljitve prišla do zaključka, da so plačila iz leta 2009 protipravne državne pomoči, ker naj po smislu in sistematiki obveznega zavarovanja ELGA ne bi bila upravičena, za prejemnika naj bi pomenila gospodarsko prednost, izkrivljala naj bi konkurenco in ogrožala trgovanje med državami članicami.

S tretjim tožbenim razlogom tožeča stranka očita napačno razlago in uporabo členov 107 PDEU in 108 PDEU ter bistveno kršitev postopkovnih pravil, ker je Komisija napačno, v vsakem primeru pa z nezadostno utemeljitvijo, v denarne zneske, ki jih je treba vrniti kot državne pomoči, in ki niso državne pomoči temveč zasebna sredstva, vključila tudi znesek 186 011 000,60 EUR, ki ustreza obveznemu prispevku za zavarovanje, ki so jih v letih 2008 in 2009 plačali isti kmetovalci v okviru sistema obveznega zavarovanja ELGA, tako da bi bilo treba od zneska, katerega vrnitev se zahteva, odšteti ta znesek.

Tožeča stranka s četrtnim tožbenim razlogom navaja, da je Evropska komisija napačno razložila in uporabila člen 107(3)(b) PDEU in je pravico proste presoje, ki jo ima na področju državnih pomoči, napačno uporabila, ker so bila plačila v letu 2009 zaradi najave velikih gospodarskih motenj v vseh sektorjih grškega gospodarstva v vsakem primeru združljiva s skupnim trgovim, začetek veljave določbe primarnega prava Evropske unije pa ne more biti odvisen od objave sporočila Evropske komisije, kot je Začasni okvir Skupnosti.

Tožeča stranka s petim tožbenim razlogom trdi, da je Evropska komisija s tem sklepom zaradi neupravičene in neutemeljene izjeme ter neuporabe Začasnega okvira Skupnosti – kot je veljal za vsa druga podjetja na vseh drugih področjih gospodarstva Skupnosti – že od 17. decembra 2008 za podjetja, ki se ukvarjajo s primarno proizvodnjo kmetijskih proizvodov, v vsakem primeru kršila člene 39, 107(3)(b) in 296 PDEU ter splošna načela enakega obravnavanja, sorazmernosti, varstva zaupanja v pravo, gospodarske svobode in pravil o konkurenci.

S šestim tožbenim razlogom tožeča stranka očita, da je Evropska komisija s tem sklepom napačno ovrednotila in izračunala zneske, ki naj bi jih bilo treba vrniti, ker ni odštela *de minimis* pomoči, ki so določene v uredbah št. 1860/2004 ⁽²⁾ in št. 1535/2007 ⁽³⁾ o uporabi členov 107 PDEU in 108 PDEU, v sektorju kmetijske proizvodnje.

S sedmim tožbenim razlogom tožeča stranka trdi, da je Evropska komisija zaradi napačne razlage in uporabe Smernic Skupnosti o državni pomoči v kmetijskem in gozdarskem sektorju 2007-2013 in zaradi napačne uporabe proste presoje ter istočasno zaradi pomanjkljive utemeljitve razglasila, da so nadomestila, ki so bila v letu 2008 zaradi škode, ki so jo povzročili medvedi na področju kmetijske proizvodnje, izplačana v 100 % obsegu, s skupnim trgovim združljiva le v 80-odstotnem obsegu.

⁽¹⁾ Zakon št. 1790/1988 „Organizacija in delovanje grške kmetijske zavarovalne organizacije in druge določbe“ (FEK A' 134/20.6.1988)

⁽²⁾ Uredba Komisije (ES) št. 1860/2004 z dne 6. oktobra 2004 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe ES za *de minimis* pomoči v kmetijskem in ribiškem sektorju.

⁽³⁾ Uredba Komisije (ES) št. 1535/2007 z dne 20. decembra 2007 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe ES pri pomočeh *de minimis* v sektorju kmetijske proizvodnje.

Tožba, vložena 10. februarja 2012 – Planet proti Komisiji

(Zadeva T-59/12)

(2012/C 118/45)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Tožeča stranka: PLANET A.E. Anonimi Etairia parochis symvouleftikon ypiresion (Delniška družba, izvajalka svetovalnih storitev) (Atene, Grčija) (zastopnik: B. Christianos, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga naj:

- ugotovi, da prepozno izplačilo s strani Komisije zadnjega dela finančnega ukrepa v korist tožeče stranke v okviru pogodbe v zvezi s projektom „Collaboration Environment for Strategic Innovation (Laboranova)“, v višini 20 665,17 EUR, pomeni kršitev njenih pogodbenih obveznosti, Komisiji pa naj naloži izplačilo zneska 20 665,17 EUR za stroške, ki jih je tožeča stranka imela v četrtem referenčnem obdobju projekta Laboranova, skupaj z obrestmi od 12. oktobra 2011;
- ugotovi, da tožeči stranki ni treba Komisiji povrniti predplačila v višini 39 657,30 EUR za obdobje P4 projekta Laboranova;
- Komisiji naloži, naj tožeči stranki plača znesek 30 000,00 EUR iz naslova povračila škode, ki je nastala njenemu poklicnemu ugledu, in ki jo je tožeča stranka utrpela zaradi kršitve spoštovanja poklicne tajnosti s strani Komisije, skupaj s kompenzacijskimi obrestmi od 6. oktobra 2011 do razglasitve sodbe v tej zadevi, in zamudnimi obrestmi od razglasitve sodbe v tem sporu do popolnega plačila, in
- Komisiji naloži plačilo stroškov tožeče stranke.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

S to tožbo je tožeča stranka združila dve tožbi.

Prvič, tožbo zaradi odgovornosti Komisije na podlagi pogodbe št. 035262 za izvajanje projekta „Collaboration Environment for Strategic Innovation (Laboranova)“, v smislu člena 272 PDEU. Tožeča stranka zlasti trdi, da je kljub temu, da je v celoti in pravilno izpolnila svoje pogodbene obveznosti, Komisija – ne da bi bila za to upravičena in ob kršitvi navedene pogodbe in načela dobre vere – zavrnila priznanje stroškov tožeče stranke za obdobje P4 in ustavila izplačilo v njeno korist. Tožeča stranka zato trdi, da bi ji Komisija morala izplačati znesek 20 665,17 EUR skupaj z obrestmi, ki so določene v določbi II 28(7), priloge II k pogodbi, od 12. oktobra 2011, in da Komisija ni upravičena od družbe Planet zahtevati vračilo predplačila za obdobje P4 v višini 39 657,30 EUR.

- Drugič, tožbo zaradi nepogodbene odgovornosti Komisije v smislu člena 340, drugi odstavek, PDEU. Tožeča stranka zlasti trdi, da je Komisija s tem, da je koordinatorja projekta obvestila o obstoju revizijskega poročila v zvezi s tožečo stranko, jasno kršila določbe v zvezi s spoštovanjem poklicne tajnosti, tako da je škodila poklicnemu ugledu

tožeče stranke. Tožeča stranka zato zahteva povračilo nepremoženjske škode skupaj z obrestmi (kompenzacijske obresti za obdobje med datumom nezakonitega obvestila, do razglasitve sodbe v tej zadevi, in vse do popolnega plačila zneska povračila škode), pri čemer si je izrecno pridržala pravico, da zahteva vračilo morebitne premoženjske škode, ki bi ji nastala zaradi takega nezakonitega ravnanja Komisije.

Pritožba, ki jo je 16. februarja 2012 vložil Guido Strack zoper sklep, ki ga je 7. decembra 2011 izdalo Sodišče za uslužbenca v zadevi Strack proti Komisiji (F-44/05 RENV)

(Zadeva T-65/12 P)

(2012/C 118/46)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Pritožnik: Guido Strack (Köln, Nemčija) (zastopnik: H. Tettenborn, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlogi

Pritožnik Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- v celoti razveljavi sklep Sodišča za uslužbenca Evropske unije (drugi senat) z dne 7. decembra 2011 v zadevi F-44/05 RENV;
- toženi stranki v skladu s predlogom tožeče stranke, navedenim v točki 1 pod A.4 njenih stališč z dne 21. februarja 2011 v zadevi F-44/05 RENV in obrazloženim v točkah od 78 do 85 navedenih stališč, naloži plačilo odškodnine tožeči stranki v višini najmanj 2 500 EUR zaradi predolgega trajanja postopka v skladu s členom 6 EKČP;
- Komisiji naloži plačilo vseh stroškov te pritožbe.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnik v utemeljitev pritožbe navaja štiri pritožbene razloge.

1. Prvi pritožbeni razlog: kršitev načela, da je sodišče določeno z zakonom, člena 6(1) Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (v nadaljevanju: EKČP), člena 47, drugi odstavek, Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina) in člena 4(4) Priloge I k Statutu Sodišča Evropske unije.

Pritožnik v zvezi s tem navaja, da je bila zadeva sprva dodeljena drugemu senatu Sodišča za uslužbenca in da za predodelitev drugemu senatu, ki je bila opravljena pozneje, ne obstaja potrebna pravna podlaga.